

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411212543
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4411212543.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členov senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcu: REALITY-OBCHODNÁ, a. s., so sídlom Stupava, Nová ulica 1588, IČO: 36 347 493, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Legerským, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 15/25, IČO: 34 054 081, proti žalovanému: DIRTY s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 7, IČO: 46 943 145, právne zastúpený advokátom Mgr. Martinom Šutkom, so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 7, IČO: 42 371 767, o vydanie veci - vypratanie pozemku a odstránenie stavby, resp. o zriadenie vecného bremena (vzájomná žaloba), o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04. marca 2019, č. k. 10C/169/2011-322, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Zhora citovaným uznesením Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 262 ods. 1, 2, § 251, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 257, § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uviedol, že žalobca sa v konaní vo veci samej domáhal voči žalovanému vydania veci - vypratania pozemku a odstránenia stavby a to na základe žaloby pôvodného žalobcu v spojení s upresňujúcimi podaniami. Podaním zo dňa 14. 05. 2018 žalobca vzal svoju žalobu späť celkom z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Nové Zámky 10C/169/2011-266 zo dňa 24. 01. 2018 nebola pripustená zmena žaloby podľa procesného podania žalobcu zo dňa 22. 11. 2016. Súdom prvej inštancie uznesením č. k. 10C/169/2011-303 zo dňa 31. 05. 2018 bolo rozhodnuté nasledovne:

- I. konanie o žalobe žalobcu bolo zastavené,
- II. žalovanému nebol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi,
- III. konanie o vzájomnej žalobe žalovaného bolo zastavené,
- IV. žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa vo výrokoch I., III. a IV. Dňa 28. 06. 2018. Výrok II. nenadobudol právoplatnosť, pretože na odvolanie žalovaného bolo citované uznesenie v napadnutej časti výroku II. uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/210/2018-314 zo dňa 12. 11. 2018 zrušené a vec v tejto časti bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP dôvodiac, že žalobca, resp. jeho právny predchodca si už v pôvodnej žalobe mohol ujasniť, čoho sa vlastne v spore mieni domáhať a v ďalšom priebehu sporu sa nevystavovať riziku, že prípadná navrhnutá zmena žaloby nebude súdom pripustená. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil, že späťvzatím žaloby žalobca zaviniel zastavenie konania, čím podľa § 256 ods. 1 CSP bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania. Poukazujúc na bod 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia nevzhladol dôvody na postup

súdu podľa § 257 CSP. K postoju žalobcu a jeho právneho predchodcu opakovane poukázal na to, že si mali dôsledne uvedomiť, čoho sa v konaní voči žalovanému chcú domáhať. Dôvod späťvzatia žaloby a následného zastavenia konania uvedený žalobcom v tom, že súd nevyhovel jeho procesnému návrhu na zmenu žaloby rozhodne nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. K okolnostiam prejednávanej veci poznamenal aj to, že žaloba bola podaná ešte dňa 04. 07. 2011, a znela na vydanie vecí - vypratanie pozemku a vypratanie stavby, hoci v tom čase už prebiehalo na Okresnom súde Nové Zámky konanie pod sp. zn. 6C/226/2008 tých istých strán, kde predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva k tým istým nehnuteľnostiam, ktorých vydania, vypratania pozemku a odstránenia stavby sa pôvodný žalobca domáhal v tomto konaní. Táto skutočnosť bolo dôvodom vydania uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10C/169/2011-49 zo dňa 07. 12. 2011, ktorým bolo konanie prerušené do právoplatnosti skončenia konania vedeného pod sp. zn. 6C/266/2008. Pôvodný žalobca toto uznesenie napadol odvolaním, avšak uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/28/2012-74 zo dňa 29. 02. 2012 bolo odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené. Záverom konštatoval, že už aj z tohto postoja žalobcu a jeho právneho predchodcu možno vyvodiť neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli § 257 CSP.

3. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca domáhajúci sa, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva a zároveň, aby rozhodol, že on má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Namietal nesprávne posúdenie podmienok pre aplikáciu § 257 CSP a bol toho názoru, že sú splnené podmienky na to, aby žalovanému nebola náhrada trov konania priznaná, a to z dôvodu procesnej situácie, ktorá v konaní nastala a v dôsledku ktorej on pristúpil k späťvzatiu žaloby celkom. Uviedol, že k späťvzatiu žaloby pristúpil v nadväznosti na uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 10C/169/2011-266 zo dňa 22. 11. 2016 s odôvodnením, že výsledky doterajšieho konania nie sú podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Bol toho názoru, že do rozhodnutia o neprípustení žaloby nebolo vykonané ešte žiadne dokazovanie a už vôbec nie také, ktorého výsledky by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, pretože zmena žaloby spočívala len v inom návrhu usporiadania právnych vzťahov medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku. Jediné dôkazy, ktoré pripadali do úvahy boli podania strán a k nim pripojené listinné dôkazy. Keďže proti rozhodnutiu o neprípustení zmeny žaloby nie je prípustné odvolanie, späťvzatie žaloby a následné uplatnenie zamietnutého návrhu v novom konaní bolo pre neho jediným možným riešením. Práve takáto osobitná procesná situácia je podľa jeho názoru dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. Zdôraznil, že žalobca disponuje predmetom sporu a má právo v priebehu konania žalobu meniť a nemôže sa vystaviť riziku, keď tak urobí za splnenia zákonných predpokladov na pripustenie zmeny žaloby. Z uvedených dôvodov bol toho názoru, že práve tým, že súd prvej inštancie neprípustil zmenu žaloby, nepostupoval procesne správne. Namietal, že argumentácia súdu prvej inštancie popiera dispozičné právo žalobcu s predmetom sporu a preto nemôže byť správna.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s argumentáciu žalobcu uvedenou v odvolaní, najmä z dôvodu, že žaloba je na súde prvej inštancie podaná od roku 2011, pričom pôvodný žalobca REALITY - X13 CZ s.r.o. bol zastúpený tým istým právnym zástupcom, ktorý je dnes právnym zástupcom súčasného žalobcu, pričom obidvaja žalobcovia sú personálne a majetkovo prepojení s osobou F. L.. To znamená, že menovaní už od počiatku vedeli, čoho sa pre vzniknutý problém dvojkoľajnosti vlastníctva žalobou môžu domáhať a museli teda aj vedieť, že keď svoju žalobu podajú tak, ako ju podali, či takýto nárok bude dôvodný. Žalobca žalobu menil - podaniami zo 16. 05. 2014, 22. 11. 2016, 21. 02. 2017 a 21. 08. 2017, pričom nakoniec žiadal úplne niečo opačné ako na začiatku (najskôr žiadal stavbu odstrániť a potom ju žiadal určiť do svojho vlastníctva). Preto súd prvej inštancie správne žalobu neprípustil. Z uvedeného je zrejmé, že takto žalobca účelovo odďaľoval rozhodnutie vo veci samej a v podstate celý čas bránil vytýčeniu pojednávania, čím komplikoval činnosť nie len súdu, ale aj protistrane. K späťvzatiu žaloby však žalobca pristúpil až potom, čo súd vytýčil termín pojednávania na 15. 05. 2018, o čom bol včas upovedomený. Uvedené znamená, že žalobca si celých 7 rokov uvedomoval, že jeho žaloba je podaná nedôvodne a odmietnutie pripustenia zmeny žaloby iba účelovo zneužil ako dôvod pre takýto postup. Takéto konanie nemožno vôbec považovať za korektné a už vonkoncom nemožno dávať do súvisu späťvzatie žaloby po siedmich rokoch s dôvodmi osobitného zreteľa, pretože v skutočnosti žalobcu nik nenúti, aby svoju žalobu vzal späť. Záverom uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (prihliadajúc i na prípadné, ale nezistené vady konania pred súdom prvej inštancie majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 04. 07. 2011 proti právnemu predchodcovi žalovaného domáhal nariadenia predbežného opatrenia a vydania veci - vypratania pozemkov zapísaných Katastrálnym úradom v Nitre - Správa katastra Z. I. v katastri nehnuteľností pre Okres Z. I., Obec Z. I. a kat. úz. Z. I. na LV č. XXXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XXX a odstránenia stavby z týchto pozemkov zapísaných ako stavby na LV č. XXXXX ako stavby - továrenský komín súp. č. XXXX na par. č. XXXX/XXX, sklad kartónov súp. č. XXXX na par. č. XXXX/XX a budova jednéhoúčelových zariadení - JUS súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/XX. Uznesením č. k. 10C/169/2011-24 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, ktoré Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6Co/221/2011-36 potvrdil. Následne súd prvej inštancie uznesením č. k. 10C/169/2011-49 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 6C/226/2008, pretože zo spisu Okresného súdu Nové Zámky zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/226/2008 sú tí istí účastníci ako v prejednávanej veci, pričom predmetom konania v konaní sp. zn. 6C/226/2008 bolo určenie vlastníctva k vyššie uvedeným stavbám. Aj predmetné uznesenie bolo Krajským súdom v Nitre potvrdené. Uznesením č. k. 10C/169/2011-119 rozhodol súd prvej inštancie o pokračovaní v konaní, pretože právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/226/2008-1184 zo dňa 25. 03. 2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/270/2013-1254 bola žaloba zamietnutá. Dňa 29. 11. 2016 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na zmenu žalobcu a žalovaného podľa § 80 CSP, zmenu žaloby § 139 a § 140 ods. 1 a čiastočné späťvzatie žaloby podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP, o ktorom návrhu rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 10C/169/2011-226 tak, že zastavil konanie v časti, ktorou žalobca žiadal, aby žalovanému bola uložená povinnosť vypratať a žalobcovi vydať pozemky a za tým účelom odstrániť stavby a vyhovel návrhu na zmenu žalobcu a žalovaného na terajšieho žalobcu a žalovaného. Uznesením zo dňa 24. 01. 2018 č. k. 10C/169/2011-266 nepripustil zmenu žaloby podľa ktorej sa žalobca domáha, aby žalobcovi súd prikázal do vlastníctva nehnuteľnosť zapísanú u Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny obor v katastri nehnuteľností pre okres Z. I., obec Z. I. a katastrálne územie Z. I. na LV č. XXXXX ako stavby - budova jednéhoúčelových zariadení - JUS, súpisné číslo XXXX na parc. č. XXXX/XX v 1/1, za náhradu vo výške, ako bude určená súdom na základe znaleckého dokazovania, ktorú je žalobca povinný zaplatiť, pretože výsledky doterajšieho konania nie sú podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Dňa 15. 05. 2018 bolo súdu prvej inštancie doručené oznámenie o prevzatí zastúpenia, vyjadrenie k žalobe z 30. 06. 2011, vzájomná žaloba podľa § 147 CSP a žiadosť o odročenie pojednávania. Žalobca podaním doručeným dňa 17. 05. 2018 zobral žalobu v celom rozsahu späť.

11. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého

rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom uznesení, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalobcu odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené a tým aj preskúmateľné.

12. Odvolací súd v zhladom na vyššie opísaný priebeh konania a argumentáciu odvolateľa dospel k záveru, že nemožno vzhľadnuť dôvody osobitného zreteľa podľa § 257 CSP spočívajúce v postupe súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o pripustení zmeny žaloby a nemožno ani súhlasiť s tvrdením žalobcu, že by argumentácia súdu prvej inštancie popierala jeho práva na dispozíciu s predmetom sporu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na konanie, ktoré prebiehalo na Okresnom súde v Nový Zámkoch pod sp. zn. 6C/226/2008, v ktorom bol v určitom období pripustený ako žalobca žalobca tohto konania a domáhal sa aj voči právnomu predchodcovi žalovaného okrem iného určenia, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Katastrálneho úradu v Z. - Správy katastra Z. I. na LV č. XXXXX pre kat. úz. na parc. č. XXXX/XX - budova jednéhoúčelových zariadení JUS súp. č. XXXX. Návrhom na pripustenie zmeny žaloby v tomto konaní sa žalobca domáhal prikázania predmetnej veci za náhradu. Žaloba o určenie vlastníckeho práva v konaní 6C/226/2008 bola zamietnutá v spojení rozsudkom Krajského súdu v Nitre, kedy sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože súd v tomto konaní nemal dôvod spochybňovať postup konkurzného súdu a zrazu určiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú už vo vlastníctve legitímne odporcov. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobca sa návrhom na zmenu žaloby (ktorý súd prvej inštancie nepripustil) opätovne snažil získať spornú nehnuteľnosť do vlastníctva, keď v konaní sp. zn. 6C/226/2008 nebol úspešný. Navyše je odvolací súd toho názoru, že prikázania veci do vlastníctva za primeranú náhradu by bolo možné len na tom hmotnoprávnom základe, ak by bol spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, čo v konaní nebolo preukázané.

13. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

16. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14, a prispôbené novej právnej úprave).

19. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania

podľa § 255a nasl.CSP , súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Predkladateľ uviedol, že z dôvodu, že uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, má sa to vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

20. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

21. Keďže je nesporné, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby žalobcom v celom rozsahu a späťvzatie žaloby nezavinil žalovaný, pričom súd prvej inštancie ani odvolací súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné nepriznať nárok na náhradu trov konania úspešnej protistrane. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %. Keďže Civilný sporový súdny poriadok neumožňuje pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadňovať účelnosť vynaložených výdavkov v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 28. 10. 2014 sp. zn. I. ÚS 615/2014) a súd v prvej etape priznáva nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, preto bude vecou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania zohľadniť účelnosť vynaložených nákladov.

22. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že v tomto štádiu konania procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči procesne neúspešnému žalobcovi. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).